

Dr. Bagi Ügyvédi Iroda

Dr. Bagi Éva ügyvéd

Környezetvédelmi-, európai bank- és biztosítási szakjogász

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
részére

BUDAPEST
Donáti u. 35-45.
1015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1527-4/2014.
Érkezett:	2014 DEC 03.
Példány:	3
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	

Ügyfelem, [redacted] (született: [redacted], anyja neve: [redacted]) [redacted] alatti lakos képviseletében, a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.183/2014/3. számú ítélete ellen előterjesztett alkotmányjogi panasz alapján a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt IV/1527-3/2014. ügyszámon folyamatban lévő eljárásban az alábbi

n y i l a t k o z a t o t

terjesztem a Tisztelt Alkotmánybíróság elé:

A Tisztelt Alkotmánybíróság 2014. október 22. napján kelt felhívásának eleget téve az alkotmányjogi panaszomban foglaltakat az alábbiakkal egészítem ki:

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.183/2014/3. számú ítéletének indokolása értelmében a bíróság álláspontja szerint önmagában a munkahelyi körülmények jellege nem alapozza meg a jogosultságot, ahhoz ugyanis a felperes által ellátott munkaköröknek is szerepelnie kell a Kmr. 1. számú mellékletében. A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság álláspontja szerint miután a felperes munkakörei nem szerepelnek a Kmr. 1. számú mellékletében és azok tartalmukban nem is azonosak az ott írt munkakörökkel, az azokban végzett munka időtartama karkedvezményre jogosító időként nem ismerhető el. A hivatkozott ítélet értelmében: „a felperes által ellátott munkakörök a karkedvezményre való jogosultságot nem alapozzák meg tekintettel arra, hogy a vonatkozó jogszabályokban azok nem szerepelnek.

Álláspontom szerint a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hivatkozott jogértelmezése súlyosan sérti Ügyfelem alaptörvényben biztosított alábbi szociális jogait:

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezete XVII. cikkének (3) bekezdése értelmében: „Minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez”.

Az Alaptörvény Szabadság és Felelősség című fejezete XIX. cikke értelmében: „(1) Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegység, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.

(2) Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg.

(3) Törvény a szociális intézkedések jellegét és mértékét a szociális intézkedést igénybe vevő személynek a közösség számára hasznos tevékenységéhez igazodóan is megállapíthatja.

(4) Magyarország az időskori megélhetés biztosítását a társadalmi szolidaritáson alapuló egységes állami nyugdíjrendszer fenntartásával és önkéntesen létrehozott társadalmi intézmények működésének lehetővé tételével segíti elő. Törvény az állami nyugdíjra való jogosultság feltételeit a nők fokozott védelmének követelményére tekintettel is megállapíthatja”.

A szociális biztonsághoz való jog tartalma az, hogy tényállástól függően Magyarország állampolgárai különböző módon és különböző mértékben meghatározott megélhetéshez szükséges ellátáshoz jussanak. A szociális biztonsághoz való jog a szociális ellátások összessége által nyújtandó olyan megélhetési minimum állami biztosítást tartalmazza, amely elengedhetetlen az emberi méltóság megvalósulásához. A megélhetési minimum állami biztosítása azt jelenti, hogy az állam köteles arra, hogy a társadalombiztosítási és szociális intézmények zárt rendszerével gondoskodjék a jogosultnak valamilyen formában és szükséges mértékben történő ellátásáról. A megélhetési minimumot biztosító szociális ellátások rendszerének kialakításakor alapvető alkotmányi követelmény az emberi élet és méltóság védelme, ennek megfelelően az állam köteles az emberi lét alapvető feltételeiről gondoskodni.

Az 1997. évi LXXXI. törvény 2012. január 1. napját megelőzően hatályos szabályai értelmében:

8. § (1) Aki a szervezet fokozott igénybevételével járó, továbbá az egészségre különösen ártalmas munkát végez, karkedvezményben részesül.

(2) Az igénylőre irányadó öregségi nyugdíjkorhatárhoz képest kétévi karkedvezményben részesül.

Az 1997. évi LXXXI. törvény 2012. január 1. napját megelőző hatályos szabályai értelmében:

18/A. § (1) Az öregségi nyugdíjkorhatár betöltését megelőzően előrehozott öregségi nyugdíjra jogosult az a 60. életévét betöltött, 1950-ben született férfi és az az 59. életévét betöltött, 1952-ben vagy 1953-ban született nő, aki

a) legalább 40 év szolgálati időt szerzett, és

b) azon a napon, amelytől kezdődően az előrehozott öregségi nyugdíjat megállapítják, a Tbj. 5. § (1) bekezdés a)-b) és e)-g) pontja szerinti biztosítással járó jogviszonyban nem áll.

18/A. § (2) Csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíjra jogosult az a 60. életévét betöltött, 1950-ben született férfi és az az 59. életévét betöltött, 1952-ben vagy 1953-ban született nő, aki

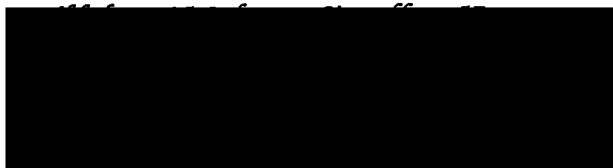
a) legalább 37 év szolgálati időt szerzett, és

b) azon a napon, amelytől kezdődően a csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíjat megállapítják, a Tbj. 5. § (1) bekezdés a)-b) és e)-g) pontja szerinti biztosítással járó jogviszonyban nem áll.

Ahogy a 2014. augusztus 28. napján kelt alkotmányjogi panaszban is előadtam, álláspontom szerint az 1997. évi LXXXI. törvény 8. § (1) bekezdésének, valamint az 1997. évi LXXXI. törvény 18/A § (1) és (2) bekezdésének rendeltetése, hogy - az Alaptörvényben biztosított, az egészséges és biztonságos munkakörülményekhez, a szociális biztonsághoz fűződő jog érvényesítése érdekében - megfelelő egzisztenciális védelmet, szociális biztonságot, illetve jóvátételt biztosítson azon munkavállalók számára, akik a szervezet fokozott igénybevételével járó, az egészségre különösen ártalmas munkát végeznek és a jogalkotó ezért teremt lehetőséget számukra a nyugdíjellátások kapcsán karkedvezmény igénybevételére.

Álláspontom szerint a karkedvezményre való jogosultság megállapítása szempontjából nem a munkakör megnevezésének, hanem a ténylegesen ellátott munkakörnek van jelentősége, hiszen a jogalkotó szándéka, hogy meghatározott, az egészséget károsító, veszélyeztető, illetve az egészség fokozott igénybevételével járó munkát végző személyek számára kompenzálja az adott munka végzésével járó ártalmakkal kapcsolatos sérelmeket.

Álláspontom szerint köztudomású tény, hogy a [REDACTED] t [REDACTED] ri [REDACTED], illetve általánosságban a hazai műanyagiparban 1970-es és 1980-as években a felperessel azonos, illetve hasonló fizikai munkát végző munkavállalók - a munkavégzés ágazati, technológiai sajátosságából eredően - folyamatosan az emberi szervezet fokozott igénybevételével járó körülmények között

dolgoztak, döntően a jelentős ólomártalomnak köszönhetően. A felperessel azonos, illetve hasonló munkát végző munkavállalók éppen az ólomterhelés okozta ártalmak miatt szintén köztudomásúan rendszeres, kötelező egészségügyi vizsgálatoknak (különösen vérvizsgálatnak) voltak alávetve. A felperes tájékoztatása szerint a fenti körülmények miatt a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] szemben számos – munkavállalók, illetve volt munkavállalók által indított - kártérítési per volt folyamatban, és a társaságot a hivatkozott egészségi ártalmakkal kapcsolatos megbetegedések miatt többször is elmarasztalták.

Ügyfelem, a másodfokon eljáró közigazgatási szerv által sem vitatott módon nyilvánvalóan egészséget súlyosan károsító munkafeltételek között dolgozott, azonban a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hivatkozott ítéletében foglaltak alapján, miután a felperes munkakörei nem szerepelnek a korkedvezményre jogosító munkakörök (munkahelyek) jegyzékében és azok tartalmukban nem is azonosak az ott írt munkakörökkel, az azokban végzett munka időtartama korkedvezményre jogosító időként nem ismerhető el.

Álláspontom szerint a fenti jogértelmezés Ügyfelemet egyértelműen megfosztja az alaptörvényben biztosított szociális biztonsághoz való jogától, Ügyfelem ugyanis nyilvánvalóan egészséget súlyosan károsító munkafeltételek között dolgozott, mely által Alaptörvényben foglalt jogai sérültek, és ezen jogsérelem ellensúlyozása érdekében neki álláspontom szerint akkor is jár a korkedvezmény, ha egyébként munkaköre a jegyzékben nem szerepel. Álláspontom szerint a jogosultság feltételeinek meglétét a hatóságok a tényállás teljes körű feltárásával egyedileg kötelesek vizsgálni, ugyanis valamennyi, a szervezet fokozott igénybevételével járó, illetve az egészségre különösen ártalmas munkakörrel életszerűtlen elvárás egy taxatív felsorolást adni.

A fentiekre tekintettel a korábbi nyilatkozataimban előadottakat változatlanul fenntartva

k é r e m

a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.M.183/2014/3. számú ítéletét - a közigazgatási eljárás során meghozott határozatokra is kiterjedően – az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján megsemmisíteni és az ügyben eljáró hatóságot új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasítani szíveskedjen.

Debrecen, 2014. november 27.

Tisztelettel:

[REDACTED]

OTP Bank ügyvéd

[REDACTED]

1. The first part of the document is a list of the names of the persons who were present at the meeting.

2.

3.

4.